

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 16 - 22 พฤษภาคม 2561

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน สลับกับมีฝนตก	พริก	ต้นกล้า	เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำ เลี้ยง จากยอดใบอ่อนตาดอกและ ดอก ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงัก การเจริญเติบโต หรือแห้ง ตายใน ที่สุด	๑. สุ่มสำรวจพริก ๑๐๐ ยอด ต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยนับ โดยตรงที่ยอด และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ย ไฟพริก เฉลี่ยมากกว่า ๕ ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่ม ความชื้น โดยการให้น้ำ อย่ายปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะ จะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่า งรวดเร็ว ๒. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด แหล่งปลูกใหม่ พ่นด้วยคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรไทโอพอส ๕๐% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์ โบซิล แพน ๒๐% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นน้ำตามการ ระบาดแหล่งปลูกเดิม พ่นด้วยไพโรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีมาเมก ตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือ อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๒๐- ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นน้ำตามการระบาด ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ ทั่วตามสวนต่างๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่กรณี ระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					แห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัว จากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น
	ข้าวโพด(ข้าวโพดฝักสด, ข้าวโพดหวาน, ข้าวโพดเทียน, ข้าวโพดข้าวเหนียว) ☐	เริ่มปลูก	โรคราน้ำค้าง(เชื้อรา Peronosclerospo ra sorghi)	ใบข้าวโพดมีสีเหลืองซีด โดยเฉพาะบริเวณยอด หรือ ใบลายเป็นทางสีเขียวอ่อนสลับ เขียวแกบางครั้งพบยอดข้าวโพด แตกเป็นพุ่ม ต้นแคระแกร็น เตี้ย ข้อถี่ ไม่มีฝัก หรือมีฝักขนาดเล็ก ก้านฝักมีความยาวมาก หรือมี จำนวนฝักมากกว่าปกติ แต่จะไม่ สมบูรณ์เช่น มีเมล็ดจำนวนน้อย หรือไม่มีเมล็ดเลย	๑. ควรใช้พันธุ์ต้านทาน และคลุมเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล ๓๕% ดีเอส อัตรา ๗-๑๐ กรัมต่อเมล็ด ๑ กิโลกรัม หรือ เมทาแลกซิล-เอ็ม ๓๕% อีเอส อัตรา ๓.๕ มิลลิลิตร ต่อเมล็ด ๑ กิโลกรัม ๒. เมื่อสภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ อุณหภูมิต่ำและ ความชื้นสูง ในแหล่งที่เคยมีกระบาดของโรค ควรพ่น สารป้องกันกำจัดโรคพืช เมื่อข้าวโพดอายุ ๕-๗ วัน ได้แก่ สารไดเมโทมอร์ฟ ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๓๐กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน จำนวน ๓-๔ ครั้ง ๓. ถอนต้นที่แสดงลักษณะอาการของโรคและเผา ทำลาย ๔. ควรหลีกเลี่ยงการปลูกข้าวโพดในฤดูที่มีการกระบาด ของโรครุนแรง **** เชื้อสาเหตุโรค สามารถเขทำลายข้าวโพด ไต ตั้งแต่ข้าวโพดเริ่มงอก ซึ่งการพ่นสารป้องกันกำจัดโรค พืช หลังจากข้าวโพดอายุ ๒๐ วันขึ้นไป จะไม่สามารถ ป้องกันกำจัดโรคนี้ได้
	ลองกอง	ผลอ่อน	โรคราสีชมพู [เชื้อรา Erythricium	พบเสนใยสีขาวของเชื้อราเจริญ คลุมกิ่ง หรือลำต้น ตอมาเสนใย ของเชื้อราหนาขึ้นเปลี่ยนเป็น	๑. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง และกำจัดวัชพืชในแปลง ปลูก เพื่อลดความชื้นสะสม ๒. ในช่วงฤดูฝนหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ หากพบ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			salmonicolor (Corticium salmonicolor)]	สีชมพูยึดแน่นกับกิ่ง เมื่อเชือนดู พบเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล กิ่งที่ เป็นโรคยอดจะเหี่ยว ใบเหลือง และร่วงเปื่อยหอมๆ ต่อมากำลังจะ แห้งตาย	อาการใบเหลือง ควรตรวจดูบริเวณกิ่ง ถ้าพบราสีขาว หรือสีชมพู ขึ้นบนกิ่ง ให้ตัดกิ่งที่เป็นโรค นำไปเผา ทำลาย นอกแปลงปลูก และใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี ผสม น้ำซันๆ ทาบริเวณแผลที่ตัด หากพบอาการของโรค บนงามกิ่ง หรือโคนกิ่งที่มีขนาดใหญ่ หรือบริเวณ ลำต้นให้ฉากแผลบริเวณที่เป็นโรคออกให้หมด แล้วทา ด้วยสารดังกล่าว จากนั้นพ่นให้ทั่วต้น โดยเฉพาะที่ บริเวณกิ่ง และลำต้นด้วยสารคอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
	ทุเรียน	ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต	โรคผลเน่า (เชื้อรา Phytophthora palmivora)	เริ่มแรกจะเกิดจุดแผลขนาดเล็ก สีน้ำตาลดำบนปลายหนามหรือ ซอกหนาม จุดแผลจะขยายใหญ่ ลุกลามมากขึ้นตามการสุกของผล พบอาการโรคได้ตั้งแต่ผลที่ยังอยู่ บนต้น ซึ่งถ้าอาการรุนแรงมากผล จะเน่า ร่วงหล่นก่อนกำหนด แต่ส่วนใหญ่ มักพบในผลช่วง ๑ เดือนก่อนเก็บเกี่ยวจนกระทั่ง เก็บเกี่ยว และระหว่างการบ่มผล ใหญ่ ☐	๑. หมั่นตรวจผลทุเรียนในแปลงอย่างสม่ำเสมอ ตัดผล ที่เป็นโรค และเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปเผาทำลายนอก แปลงปลูก แลพพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทา แลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน ๑-๒ ครั้ง ทุก ๗-๑๐ วัน และควร หยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลอย่างน้อย ๑๕ วัน ๒. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อน นำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง ๓. ในแปลงปลูกที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคผลเน่าสูง เนื่องจากมีต้นที่เป็นโรครากเน่าและโคนเน่าในแปลง มาก และมีฝนตกชุกหรือมีความชื้นในอากาศสูง ในช่วง ทุเรียนใกล้เก็บเกี่ยวผล เชื้อสาเหตุโรคอาจจะติดไปกับ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ผลได้โดยยังไม่แสดงอาการ ดังนั้น การเก็บเกี่ยวผลต้อง ระมัดระวังไม่ให้ผลสัมผัสกับดิน หรือปูพื้นดินที่จะวาง ผลด้วยวัสดุหรือกระสอบที่สะอาด เพื่อลดโอกาสที่ผล จะสัมผัสกับดิน และการขนย้ายควรระมัดระวัง บาดแผลที่จะเกิดขึ้นกับผล ☐
	มันสำปะหลัง	ปลูกใหม่ – อายุประมาณ ๑ เดือน	เปลี่ยนแปลงมันสำปะหลัง	พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของ เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง ตามสวน ต่างๆ ของมันสำปะหลัง เช่นใบ ยอด และตา โดยเพลี้ยแป้งมัน สำปะหลังดูดน้ำเลี้ยงแล้วขับ ถ่ายมูลของเหลวออกมา ทำให้ เกิดราดำบนใบมันสำปะหลัง สังเคราะห์แสงได้น้อยเจริญเติบโต ได้ไม่เต็มที่ ลำต้นมีขวงข้อถี่ โค้งงอ ใบหงิกยอดแตกพุ่มหรือ แห้งตาย ☐	พ่นสารฆ่าแมลงเฉพาะจุดที่พบเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง โดยเลือกใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่ง ได้แก่ ไทอะมีโทกแซม ๒๕% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไคลโทอะนินดิน ๑๖% เอสจี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไพโรไทโอฟอส ๕๐% อีซีอัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิริมิฟอส-เมทิล ๕๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือ ไทอะมีโทกแซม/ แลมบดา-ไซฮาโลทริน ๒๔.๗%แซดซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
	ชาวโพดเลี้ยงสัตว์ ☐	ปลูกใหม่ – อายุประมาณ ๑ เดือน	หนอนเจาะลำต้นชาวโพด ☐	หนอนจะเจาะกัดกินในสวนยอด และเจาะกินภายในช่อดอก หรือ เจาะเขาไปกินในสวนลำต้น ทำให้ ต้นหักล้มตายเมื่อถูกลมพัด การ ทำลายของหนอนเจาะลำต้นจะกัด กินเป็นรูย่อนขึ้นทางด้านบน หาก พบการทำลาย ๒-๖ รูต่อต้น จะทำ ให้ผลผลิตลดลง ๑๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์	หนอนจะทำลายบริเวณสวนยอด หลังจากคลี่ใบออกจะ พบรูทำลายเรียงเป็นระเบียบบนใบของชาวโพด ในชาวโพดเลี้ยงสัตว์ การระบาดน้อยกว่า ๕๐% ไม่จำเป็นต้องพ่นสาร หากทำลายมากกว่า ๕๐% พ่นด้วยสารคลอร์ฟลูอาซารอน ๕% อีซี อัตรา ๒๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สารฟิโพรนิล ๕% เอสซีอัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ออย	ระยะแตกกอ	หนอนกอออย	หนอนกอออย ที่สำคัญที่พบเขาทำลายออย มี ๓ ชนิด คือ หนอนกอลายจุดเล็ก หนอนกอสีขา และหนอนกอสีชมพู หนอนกอลายจุดเล็กหนอนเจาะเขาไปตรงสวนโคนระดับผิวดิน เขาไปกัดกินสวนที่เจริญเติบโตภายในหนอออยทำให้ยอดแห้งตาย การเขาทำลายของหนอนกอลายจุดเล็กจะทำให้ผลผลิตออยลดลง ๕-๔๐เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้หนอนยังเขาทำลายออยในระยะออยยางปล่องโดยหนอนเจาะเขาไปกัดกินอยู่ภายในลำต้นออยซึ่งทำให้ออยแตกแขนงใหม่ และแตกยอดพุ่มหนอนกอสีขา หนอนเจาะเขาจากสวนยอดเขาไปกัดกินยอดที่กำลังเจริญเติบโตทำให้ยอดแห้งตายโดยเฉพาะใบที่ยังมวนอยู่ สวนใบยอดอื่นๆ ที่หนอนเขาทำลายจะมีลักษณะหงิกงอและมีรูพรุน เมื่อออยมีลำแล้วหนอนจะเขาทำลายสวนที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ไม่สามารถสร้างปล่องให้สูงขึ้นไปได้	๑. ในแหล่งชลประทาน ควรให้น้ำเพื่อให้ออยแตกหนอชดเชย ๒. ปลอยแตนเบียนไซโตโคแกรมมา อัตรา ๓๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปลอยติดต่อกัน ๒-๓ ครั้ง ในช่วงที่พบกลุ่มไขของหนอนกอ ๓. เมื่อออยอายุ ๑ เดือน หรือเมื่อออยแสดงอาการยอดเหี่ยว ๑๐% ควรพ่นสารเดลทาเมทริน ๓% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๒-๓ ครั้ง ทางกัน ๑๔ วัน ๔. พ่นสารอินดอกซาcarb ๑๕% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล ๒๐% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบการระบาดของหนอนกอออยและทำให้ออยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ พ่นโดยใ้หน้า ๖๐ ลิตรต่อไร่

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อีก ตาอ้อยที่อยู่ต่ำกว่าสวนที่ถูก ทำลายจะแตกหน่อขึ้นมาทาง ด้านข้าง เกิดอาการแตกยอดพุ่ม หนอนกอสีชมพูหนอนเจาะเข้าไป กัดกินตรงสวนโคนของหนออ้อย ระดับผิวดิน เขาไปกัดกินสวนที่ กำลังเจริญเติบโตภายในหนอ อ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย ถึงแม วว่าหนอ อ้อยที่ถูกทำลายจะ สามารถแตกหน่อใหม่เพื่อชดเชย หนออ้อยที่เสียไป แต่หนออ้อยที่ แตกใหม่จะมีอายุสั้นลง ทำให้ ผลผลิตและคุณภาพของอ้อย ลดลง	

